

2. К'о што потоп водом носи Нојев дом на живот тад, Тако тече милост с' неба И спасење овде сад;

Грех и сумњу потопљава, И од смрти нас спасава, Нама справља мира крас И блаженством поји нас. Веровати Богу треба К'о што гласе речи с' неба: С' вером скупа јест крштење, А с' неверством осуђење.

Очи вере виде извор
Што из речи тече там',
И да јагње Бож'је проли
Крвцу Своју за грех нам'.

Милост, снага ту је свака: Тако Отац нас спасава, Кој' обилно после тог, Он излива Духа Свог; Греха нашег опроштени, На ново смо тад' рођени Божији смо мили синци И живота насљедници.

4. Ал' Адама стари уди Тад' морају угинут',

И нов човек мора опет Чист, освећен ускрснут; У кајању онај умрет', А у вери овај живет', Служба греху и за сласт Нек ми ј' одсад непознат'! Кад сам већ сарањен с' Христом Морам живет у Њем' чисто, С' новом снагом да за праву Спремим се за Бож'ју славу.